

انسان چگونه پایر قاره آمریکا

نهاده است؟

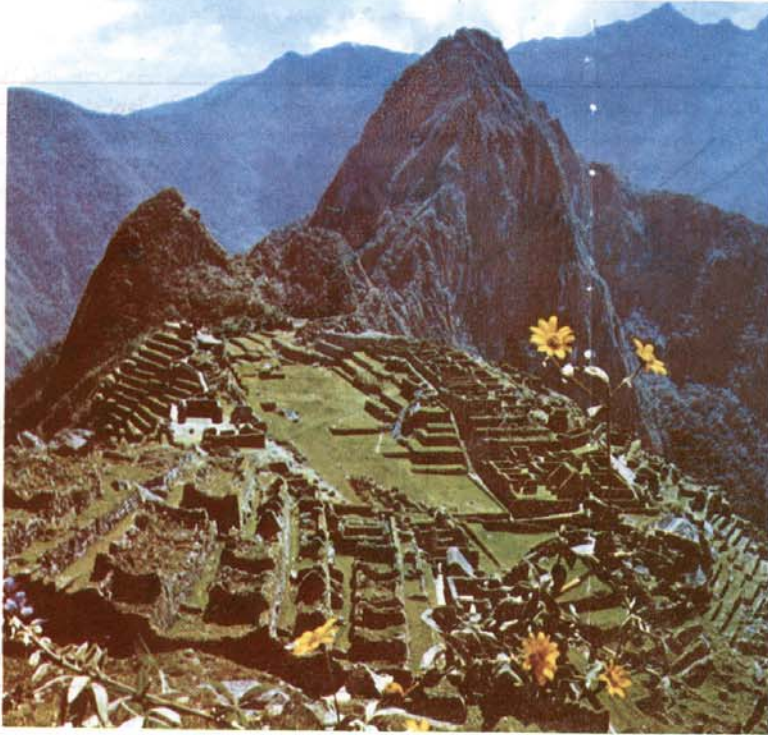
دکتر عبدالکریم قریب

دانشمندانی که در این باره مطالعه کرده اند، عقیده دارند که نخستین ساکنان دنیای جدید از آسیا به آنجا رفته اند. بومیان آمریکا یکی از شاخه های بزرگ نژاد «مغولی» هستند این موضوع را مطالعات مردم شناسی و زاکشناختی و همچنین مطالعه کارهای هنری بومیان آمریکا ثابت کرده است.

قدیمیترین کنده کاریها و مجسمه های کوچک که در چندین هزارسال پیش به وسیله بومیان آمریکا ساخته شده و امروز ضمن کاوشهای متعدد به دست آمده اند، انسانهایی با چشمانی مورب و با خطوط چهره ای که نمونه نژاد مغولی است نشان می دهند.

آمریکا شناسان هنوز به درستی نمی دانند که چند سال پیشتر از کریستف کلمب نخستین مهاجران آمریکا، در آنجا قدم نهاده و در چه زمانی انسان برای اولین بار پا بر زمین دنیای جدید گذاشته است. برخی از دانشمندان، تاریخ آبادیها و تمدن آمریکارا ۱۵۰۰۰ سال تعیین

قره آمریکا

شهری از اقوام اینکاها، منطقه ای صعب العبور در کوههای آند پرو

در این عصر برای انسان، امکان گذشتن از اقیانوس فراهم نبوده است و بنابراین انسانهای اولیه آمریکا از راه دریا به این سرزمین نیامده اند. با این که تاکنون هیچگونه اثری از گذرگاه انسانهای پیش از تاریخ، برای رفتن از راه شمال به آمریکا در دست نیست، بسیاری از دانشمندان بر این عقیده اند که انسان برای نخستین بار به وسیله گذرگاههایی که در کناره تنگه «برینگ» وجود داشته توانسته است به آلاسکا و شمال آمریکا راه پیدا کند. زمین شناسان تصور می کنند که سرزمینی به نام «برینگ» در محل دریای چوونوشکسک* (Tchoukotsk) وجود داشته است که شامل بخش شمالی دریای «برینگ» نیز می شود. بسیار محتمل است که انسانهای اولیه از این برزخ برای عبور از قاره آسیا به قاره آمریکا استفاده کرده باشند.

آمریکا شناسان هنوز به درستی قادر نیستند که تعیین کنند از کدام محل قاره آسیا این مهاجرت به دنیای جدید آغاز شده است. با این حال، کارهای انجام شده می تواند ما را به این اندیشه وادارند که این مهاجرت از ناحیه هایی آغاز شده است که در نواحی خاوری سبیری قرار دارند.

در سال ۱۹۶۴، باستانشناسان، در شبه جزیره کامچاتکا آثار شهری قدیمی را کشف کردند که قدمت آن به ۱۴ تا ۱۵ هزار سال پیش می رسد که تقریباً همزمان با سکنه پیدا کردن آمریکا از راه «برزخ برینگ» است. مقایسه اشیاء به دست آمده در شهر یاد شده با اشیاء کشف شده در آمریکا، قرابت و خویشاوندی بسیار زیادی را میان فرهنگ آنها نشان می دهد. توک پیکانهای سکنه باستانی کامچاتکا بانوک پیکانهای بومیان آمریکا و بسیاری از اشیاء دیگر یافته شده در این دو محل، نقاط مشترکی فراوانی با هم دارند. نشانه استعمال گل انحرافی سرخ که به هنگام دفن مردگان خود، بدن آنها را با آن رنگین می ساختند در کامچاتکا و آمریکا، شباهت توجه است. اشیاء یافته شده در آمریکا و کامچاتکا گواهی بر این هستند که سکنه اولیه آمریکا را انسانهایی تشکیل

کرده اند. ایاوراگراسو باستانشناس و نژادشناس بولیویایی این رقم را ۵۰,۰۰۰ سال تعیین کرده است. ممکن است واقعیت میان این رقمها باشد و انسان از ۳۰۰ تا ۴۰۰ سده پیش از ورود اروپاییان، وارد قاره آمریکا شده باشد.

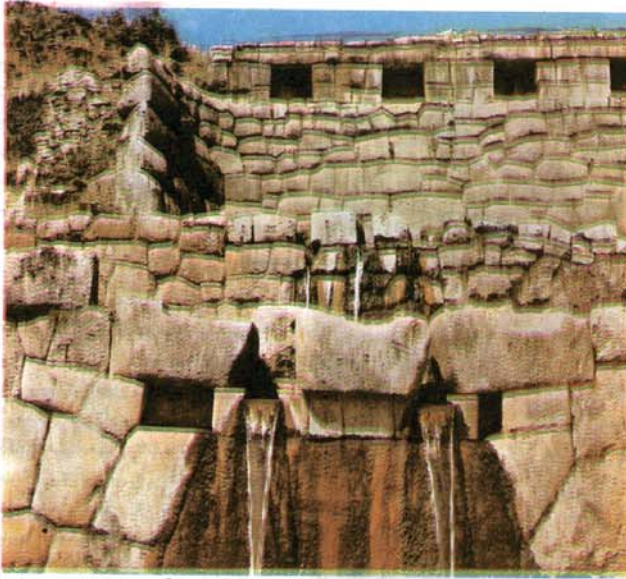
مسئله عمده ای که در اینجا مطرح می شود این است که بدانیم انسان چگونه و از چه راهی به این قاره رسیده است؟ امکان سفرهای دریایی و ساختن کشتیها یا طراد هابی برای عبور از چندین هزار میل از اقیانوس، که آسیا و اروپا را از آمریکا جدا می کند، کاری ساده نبوده و از حدود توانایی انسان دیرینه سنگی بیرون بوده است.

اگر به نقشه جغرافیا نگاه کنیم، مشاهده می شود که تنها در دو محل واقع در دو انتهای قاره آمریکا، این فاصله کمتر است: آلاسکا در شمال و سرزمین آتش یا «ارض اللآره» در جنوب.

یکی از مردم شناسان برنغال، به نام مندرکورا فرض کرده است که ورود انسان به آمریکا از ناحیه جنوبگان* بوده است. هنگام ورود انسان به دنیای جدید، کرانه های قاره ششم (جنوبگان) راهنوز یخها نپوشانیده بود. بنابراین انسان می توانست است از استرالیا به جنوبگان و از آنجا به سرزمین آتش و از آنجا به آمریکا برود. اما این فرضیه با بسیاری از واقعیتها تناقض دارد. نخست این که اهالی «سرزمین آتش» به نام فوئتیاییها* هیچگونه نشانه و نشانه مشترکی با استرالیا بییها ندارند. دوم این که ثابت شده است که قاره ششم یعنی جنوبگان، پیش از پیدایش انسان اندیشه گر در روی زمین پوشیده از یخ بوده است. از طرفی مسکون شدن استرالیا مقدم بر سکنه پیدا کردن آمریکا نبوده است و درست برخلاف آن پس از مسکون شدن آمریکا بوده است، و از طرفی دیگر سرزمین آتش و کناره های تنگه «ماژلان» مدتها پس از آمریکای جنوبی دارای سکنه شده اند. آثار باستانی کشف شده در ایالات متحده، تاریخ وجود انسان را در این سرزمین به پیش از ۲۵,۰۰۰ سال می رساند.

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵

– حمام اقوام اینکا، قدرت و مهارت آنها در بناهای سنگی را نشان می‌دهد.

غلات استفاده می‌کردند، به دست آمده است. این امر نشان می‌دهد که زمینهای اطراف خلیج کالیفرنیا که امروزه در زیر آب مدفون هستند، در گذشته به وسیله انسانهای اولیه مسکون بوده اند.

منابع

- ۱) کتاب «پیش از تاریخ»، پروفیسور فورون
- ۲) کتاب «اسرار سه اقیانوس»، کندراتوف

- 1) Genetic
- 2) Ibarra Grasso
- 3) Paleolithic
- 4) Terre de feu
- 5) Mendes – Correa
- 6) Antartide
- 7) Fuegiens
- 8) Tchoukotsk
- 9) Aleoutiennes
- 10) Guyots
- 11) Dickens
- 12) Lajoya
- 13) Metates

می‌دادند که از بخش شمال خاوری آسیا و به ویژه «کامچاتکا» و «زمینی ناپدید شده» که شمال آسیا را به شمال آمریکا مربوط می‌کرده است، عبور کرده اند. احتمال دیگر این است که راه دنیای جدید، غیر از راه شمال باشد. زیرا میان شبه جزیره کامچاتکا در آسیا و آلاسکا در آمریکا، رشته های طولی از جزیره هایی مانند جزیره های آلتوسین^۱ و غیره امتداد دارند. آخرین داده های اقیانوس شناسی و زمین شناسی در این ناحیه مؤید این هستند که در گذشته ای نه چندان دور، زمین «فرونشینی» کرده است و در خلیج آلاسکا، گروهی از آتشفشانها به زیر آب رفته اند و امروز گویوهای^۱ «کوههای دریایی» را کشف کرده اند که قله آنها نزدیک به سطح آب اقیانوس است. مانند گویوی دیکنس^۱ که در ۴۷۵ متری سطح آب اقیانوس قرار دارد، در صورتی که ژرفای آب اقیانوس در اطراف آن به ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ متر می‌رسد. دانشمندان براساس مطالعات زمین شناسی زیر دریایی در انتظار کشفیاتی در بستر اقیانوس آرام، نه تنها در محل «برینگگی»، بلکه در بخش جنوبی تر آن هستند.

در مارس ۱۹۶۴، زمین لرزه بسیار شدیدی در شبه جزیره آلاسکا رخ داد که موجب تغییرات بسیار در پستی و بلندیهای این ناحیه گردید. از اینرو می‌توان فرض کرد که در زمانهای گذشته، زمین لرزه های شدیدتری در جنوب ناحیه «برینگگی» رخ داده باشند و موجب به زیر آب رفتن گستره وسیعی از کرانه (راکه پوشیده از جزیره ها و جزیرکها بوده است) شده باشند.

کشف مهم دیگری که به وسیله «مردان قوریباغه ای» در نزدیکی دره زبردوبایی «لایویا»^۱ در نزدیکی خلیج کالیفرنیا، انجام گرفته است، گواهی می‌دهد که انسان در محلی زندگی می‌کرده است که اکنون به زیر آبهای اقیانوس رفته است. در این محل از کف اقیانوس، مقدار زیادی «متات»^{۱۳} را که نوعی سنگ آسیاب بوده و بومیان و مردم قدیم از آن برای خرد کردن دانه های